Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26511
Copyright: Admont, Benediktinerstift

& nunc & usq; in sempiternum molendinum esse
ñ possit. Et qa repulsus ē a quib da hominib
ne silua quanda intra tmnos suos ēcluderet.
dixē ut nec folia unqm de ipsa silua intra
termnos suos cū esset contigua euolarent. nec
fustis in diuersos illos fines cáderet. Qd ob
seruatū ē qmdiu illa silua mansit. Abinde
v pcedens. uenit ad uillā nomine cauuianū.
q uā cum ēcludere int illos fines uoluisset. ab
hominib eide uille reiect fuit. Tē ille uultu
hilari m reiect m reppinquans. signa p sui
ter misit. sic loca demonstrant p que reie
ctus. & p que rep ap pinqns p rexit. Tande cōpul
sus dixē illis. Semp laborate & egestate sustine
te. sic hodie manentis sententie uerbo illi
uirt ostendit. Surgente intra rege a somno
meridiano. reūsus ē adeū scs remigi. & oma
q ambit circuitionis ei optinuit ei pcepto
sue auctoritatis rex donauit. q usq. hodie